

ת"פ 26117/08/13 - מדינת ישראל נגד אמיל ברזילי

בית משפט השלום בכפר סבא

06 נובמבר 2016

ת"פ 26117-08-13 מדינת ישראל נ' ברזילי

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם
אמיל ברזילי

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד מוטי חבה

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד לילך מאיר וולף

גזר דין

1. הנאשם, אמיל ברזילי יליד 1991, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום, בביצוע **שתי עבירות של גניבה בצוותא, ועבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו.**

2. כתב האישום מחזיק שני אישומים.

לפי עובדות האישום הראשון, ביום 10.10.2011 בשעת צהריים הרכיב הקטין נ.ג. (להלן - "**הקטין**") את הנאשם על אופנוע ברחוב לובטין בכפר סבא. הקטין והנאשם נעצרו סמוך לקטין ל.ב. ובקשו ממנו לבצע שיחת טלפון ממכשיר הטלפון הנייד של הקטין. המתלונן נתן לנאשם את הסלולארי שלו, ואז קפץ הנאשם על הקטנוע כשהסלולארי בידו, והקטין מילט אותו מהמקום.

לפי עובדות האישום השני, כמחצית השעה מאוחר לאירוע שתואר באישום הראשון, פעלו הנאשם והקטין באופן דומה בעיר רעננה. הם נעצרו ליד קטינה ובקשו ממנה לדבר במכשיר הטלפון הנייד שלה. הקטינה נענתה בחיוב ואף הצמידה את הסלולארי לקסדתו של הנאשם, ואז נטל הנאשם מידה את המכשיר והקטין מילט אותו מהמקום. רב"ש שמילא אותה עת את תפקידו כדין הבחין באירוע והחל דולק אחר הקטנוע תוך שהפעיל את מערכת הכריזה בניסיון לעצור את הנאשם ואת הקטין. הקטין האץ את מהירות נסיעתו, חלף על פני רמזורים אדומים, עלה על מדרכה עד שנעצר לבסוף במחסום שהוצב לכבודו.

3. **שלב הטיעונים לעונש בהליך זה התארך מאוד.** תמצית הדברים תובא להלן:

עמוד 1

- כתב האישום הוגש בשנת 2013. באמצע שנת 2014 הודה הנאשם בעובדות כתב האישום ונשלח - בהסכמת הצדדים - לממונה ולשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר חובה.
- הנאשם לא מצא לנכון להגיע לשירות המבחן או לממונה ואף לדין שנועד ליום 10.12.2014 לא התייצב. הוצא נגדו צו הבאה. גם הפעם נמנע הנאשם מלהגיע לממונה או לשירות המבחן.
- בדיון ביום 29.3.2015 דחיתי את בקשת המדינה לטעון לעונש ואפשרתי לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב בשירות המבחן ואצל הממונה. בשלב זה התקבל תסקיר אודות הנאשם, אך גם הפעם לא מצא הוא לנכון להגיע לממונה על עבודות השירות.
- בישיבה ביום 7.7.2015 קיבל הנאשם הזדמנות נוספת, רביעית במספר, להתייצב אצל הממונה. הוא לא עשה כן, ולדיון ביום 24.11.2015 לא התייצב, ובהמשך הוצא נגדו צו הבאה.
- הנאשם הפקיד בסופו של דבר סכום של ₪ 1,500 להבטחת התייצבותו, ולדיון ביום 27.1.2016 התייצב באיחור ניכר למרות שקודם לכן הובא לפני שופט והוזרר כי עליו להתייצב. בהמלצתי, הסכימה המאשימה לאפשר לנאשם הזדמנות אחרונה להגיע לממונה, והדיון נדחה פעם נוספת לשם כך.
- גם הפעם לא התייצב הנאשם לראיון אצל הממונה. בדיון ביום 10.5.2016 התייצבה לראשונה באת כוחו הנוכחית של הנאשם, עו"ד לילך מאיר-וולף, ובהסתמך על דברי הנאשם השתכנעתי כי יתכן שהזימון לפגישה אצל הממונה לא הועבר אליו מעורך דינו הקודם, ועל כן נתתי לנאשם הזדמנות נוספת להתייצב אצל הממונה.
- אף זו הפעם הנאשם לא הגיע לממונה. בישיבה ביום 14.9.2016 דחיתי את בקשת עו"ד מאיר וולף להשתחרר מייצוג משום רצונו של הנאשם להיות מיוצג בידי עורך דין פרטי (שלא הגיע לדיון). הנאשם טען כי לא התייצב לראיון אצל הממונה משום שעבר תאונת דרכים, ובהסתמך על כך דחיתי פעם נוספת את ישיבת הטיעונים לעונש והוריתי לממונה לזמנו לראיון נוסף.
- כמעט שאין צריך לומר - הנאשם לא התייצב לראיון אליו זימן אותו הממונה על עבודות השירות, ובישיבה הבאה, שהתקיימה ביום 5.10.2016, טענו הצדדים לעונש.

4. אין לחובתו של הנאשם הרשעות קודמות (זולת הרשעה בבית דין צבאי שעניינה היעדרות מהשרות). בתסקיר שהתקבל אודותיו עוד בשנת 2015 נאמר כי הנאשם השלים 10 שנות לימוד בלבד ועובד בעבודות מזדמנות. הנאשם התקשה לשתף בנוגע לנסיבות ביצוע העבירות על ידו ולשאלת קשריו עם הקטין. הנאשם לא גילה תובנה מספקת למצבו ונוטה, כך נאמר, להתנהגות "מכשילה", כאשר בין היתר לא הגיע לבדיקת שתן אליה זומן ולא המציא מסמכים. שירות המבחן התרשם מצעיר נטול תובנה למעשיו, נעדר אמפטיה לנפגעי העבירה ומי שאינו משתף פעולה, והמליץ בסיכומו של דבר על ענישה מוחשית וקונקרטי.

5. ב"כ המאשימה, עו"ד דנית שושן, עמדה בטיעוניה לעונש על הערכים המוגנים העומדים ביסוד העבירות

שביצע הנאשם, עתרה למתחם עונש הולם כולל שנע בין 10 ל-20 חודשי מאסר, ונוכח התנהלותו של הנאשם עתרה לעונש באמצע המתחם, כמו גם למאסר על-תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד לילך מאיר-וולף, אשר עשתה כל שביכולתה למענו, בקשה לסיים את ההליך במאסר על-תנאי. זאת בראש ובראשונה נוכח העובדה כי הקטין נדון למאסר על-תנאי בלבד, וכן משום שלדבריה העבירות נעברו "ברף הנמוך", וכן נוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות.

הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר שיקבל באהבה כל עונש שייגזר עליו.

דין והכרעה

7. פעמיים באותו יום שיתף עצמו הנאשם במעשה של גניבת מכשיר טלפון נייד מקטין. מעשי הגניבה בוצעו בתחבולה, תוך ניצול טוב לבו של הזולת. אחרי המעשה השני עשה הנאשם כל שביכולתו על מנת להימלט, יחד עם הקטין הנוהג באופנוע, מאימת הדין.

בניגוד לסברת ב"כ הנאשם, אין מדובר במקרה דנן בעבירות מן הרף הנמוך. בימינו אלה, וגם בשנת 2011, אין להקל בחשיבותם של הטלפונים הניידים החכמים. מדובר במוצרים לא זולים, שמרכזים עבור המשתמשים בהם מידע חשוב מסוגים שונים (יומן, אנשי קשר, הודעות דוא"ל, רשתות חברתיות, ועוד). גניבת מכשיר סלולארי פוגעת קשה ביכולתו של נפגע העבירה להסדיר את מישורי חייו השונים ולו מן הטעם שכעת עליו לשחזר את אותו מידע חשוב שכתוצאה ממעשה הגניבה אבד, לעיתים לבלי שוב.

8. בהתחשב בערך המוגן העומד ביסוד העבירות המרכזיות שביצע הנאשם, הלא הוא הצורך להגן על קניין הפרט, ובנסיבות ביצוע העבירה (הכוללות תכנון מוקדם, ביצוע בצוותא ובחירה בקורבנות נוחים - קטינים), אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם נע בין מאסר על-תנאי למאסר בפועל שלא יעלה על 14 חודשים, וזאת כעונש עיקרי [ראו רע"פ 6365/13 קליינר נ' מדינת ישראל (23.9.2013)].

העובדה כי הקטין שהיה שותפו של הנאשם בהליך שלפני הורשע במסגרת הסדר טיעון ונדון לעונש עיקרי של מאסר על-תנאי, אינה מצדיקה, במקרה הנוכחי, קביעת מתחם עונש הולם קל יותר. לא זו בלבד שמדובר בקטין, שהשיקולים לגביו שונים בתכלית, עיון בגזר דינו של הקטין שנמסר לעיוני מעלה כי אמנם הקטין הורשע גם בעבירת שוד, אולם עבר הליך טיפולי משמעותי (הליך בו נטל חלק הקטין שנפגע מאותו שוד), עבר כבדת דרך משמעותית, מבין את הפסול שבמעשיו ומביע חרטה על הפגיעה בזולת, ועל כן הגיעו הצדדים בעניינו להסדר טיעון, שכובד על ידי בית המשפט לנוער.

9. בבואי לקבוע איזה עונש ייגזר על הנאשם התחשבתי בשיקולים הבאים:

לחומרה זקפתי את חוסר התובנה של הנאשם למעשיו באופן שמגביר את הסיכון שישוב ויבצע עבירות, כמו גם את הצורך החברתי בהרתעה בתחום זה של עבירות ומעשים.

לקולה שקלתי בעיקר את הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה, את גילו הצעיר, את העובדה כי לא הורשע בעבירות פליליות מאז האירוע המתואר בכתב האישום, ואת נסיבות חייו כפי שפורטו בתסקיר. לא שקלתי לזכות הנאשם את חלוף הזמן ממועד הגשת כתב האישום עד הגיע שלב גזירת הדין, וזאת נוכח כל המפורט לעיל ממנו ברור כי התנהגותו של הנאשם היא זו שהאריכה שלא לצורך את הדיון בבית המשפט.

10. שקלתי לגזור על הנאשם עונש מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות. הנאשם הכשיל אפשרות זו, במחדלו להתייצב לראיון אצל הממונה, וכפי שתואר לעיל הוא עשה כן באופן מתמשך ועקבי. התוצאה היא שאדם צעיר, נטול הרשעות קודמות, ירצה כעת עונש מאסר ראשון מאחורי סורג ובריח.

11. שקלתי את כל הנדרש ואת טענות הצדדים כולן והחלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- מאסר בפועל בן 7 חודשים.
- מאסר על-תנאי בן 6 חודשים, והתנאי הוא כי במשך שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה בה הורשע.
- הנאשם יפצה כל אחד מנפגעי העבירה (ע"ת 10 ו-11) בסכום של 750 ₪. סכומי הפיצוי יופקדו במזכירות עד ליום 1.12.2016 ויועברו לנפגעי העבירה לפי פרטים שתמציא המאשימה עוד היום. המאשימה תעדכן את נפגעי העבירה כי נפסק פיצוי לזכותם.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"ז, 06 נובמבר 2016, במעמד הנוכחים.